

Svatý František z Assisi

Zprávy z farnosti

11/2010

První dva dny na začátku listopadu a na ně navazující týden, nás jakoby vytrhují ze života na této zemi. Jde o Slavnost všech svatých, Památku našich zesnulých a celý týden, kdy můžeme pro naše zemřelé získávat plnomocné odpustky. Připomínáme si ty, kteří již přešli na „druhý břeh“ a buď již dosáhli cíle u Boha, nebo touží, aby tohoto cíle dosáhli. Věříme, že jim můžeme pomoci? Tyto dny jsou zároveň připomínkou, že i my jednou projdeme okamžikem smrti a také o nás se bude rozhodovat. Jak stojí v Písmu svatém: „Buďte připraveni, Pán přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“ Jedná se o myšlenky, které mají svoji závažnost. Mohly by nás i děsit a nebo navodit pochmurnou náladu. Když o nich ale uvažujeme s vírou, pak se objevuje naděje, a tou bychom měli být stále více naplnění. Právě to vám ze srdce přeji.

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2010

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misi. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice.

LISTOPAD

1. Aby oběti drog nebo jiných forem závislosti nacházely díky podpoře křesťanského společenství a v moci našeho zachraňujícího Boha sílu k radikální změně života.
2. Aby se misijní činnost církvi v Latinské Americe v duchu výzvy svých biskupů rozšířila na celý kontinent a stala se součástí celosvětového misijního poslání Božího lidu.
3. Za stále překonávání sklonu k lhostejnosti a za citlivou spoluúčast na všech bolestech našich blízkých i vzdálených bratří a sester.

texty byly převzaty z <http://www.modlitba.net/>

Putování farnosti na Sázavu aneb s navigací po Středočesku

Jednoho pošmourného víkendového rána se sešla hrstka lidíček před kostelem na Husově náměstí. Nutno podotknout, že ospalé bylo nejen ráno, ale i tito jedinci. Naštěstí za chvíli dorazil mikrobus z Nativity a jelo se. No jelo, jelo, ale jakoby s námi jel nějaký skřítek Naschválníček - Poťouchlíček. Začalo to po ránu počásmi, které se po celý den nezměnilo a pokračovalo hned po nastoupení do mikrobusu, kdy měl každý za úkol se připoutat. Ne každému se to ovšem povedlo, mně například ne. Cesta ubíhala rychle, a přesto divně. To Poťouchlík dal o sobě zase vědět, že když se totiž téměř každý připoutal a domodlili jsme se růženec, zradila nás navigace, a to tím způsobem, že navigovala tak dokonale, že nás „hopsa hejsa“ nezavedla do Brandejsa, ale do slepé uličky a téměř do polí. Naštěstí jsme se docela brzy ze slepé uličky vybabrali, projeli i zmíněným Brandejsem a u nedaleké benzínové stanice si odpočinuli. Přesto jsme ještě chvíli bloudili v okolí Úval. To nám ovšem zpestřily názvy obcí a vesniček, jako třeba Vyžlovka, Přišimasy, no a tak dál. A to jsme ještě netušili, že pojedeme přes světoznámé Jevany. No a odtud je to do Sázavy jen kousek. Brzy jsme dojeli před klášter. Po jeho prohlídce a fotografování jsme se odebrali na mši svatou do kostela. Po mši svaté jsme se podívali do podzemí, kde je pochovaný sv. Prokop. V podzemí se mi (tedy nejen mně), nejvíc líbil obraz, znázorňující sv. Prokopa, jak spoutává ďábla v podobě rocku, nirvány, marihuany, New Age atd.

Poté jsme se odebrali do nedaleké restaurace na dobrý oběd. Po obědě jsme se vydali pěšky k Prokopově jeskyni a studánce. Zde jsme chvíli setrvali a pak se vrátili zpátky do Sázavy, nasedli do mikrobusu a jeli kousek za Sázavu na takovou poněkud zvláštní a pro nás nezapomenutelnou křížovou cestu. Byla opravdu nezapomenutelná, nejen závěrečným mostem a slavobránou, ale i tím, že jsme se cestou modlili a při tom sbírali houby. A skřítek Naschválníček po nás metal šišky, řka:

„Pozor na veverka.“ Po křížové cestě už následovalo jen rozloučení s Filipem, Maconovými i vezdejším páterem a cesta přes Prahu domů.

Závěrem chci jen říci: Díky vám bohumilí poutníci a poutnice. Bylo mi s vámi víc než fajn a vám ostatním chci vzkázat - vydejte se do Sázavy, stojí za to se tam vypravit.

S pozdravem Jerry Skála.

Pout' k andělům strážným v Prostředním Žlebu

První říjnovou neděli po svátku sv. andělů strážných, který připadá každý rok na 2. října, se v Prostředním Žlebu konala již po několikáté v novodobé historii pout'. Malou kapličku zaplnilo asi čtyřicet poutníků, aby se zúčastnili bohoslužby, kterou tentokrát vedl P. Miroslav Šimáček z Ústí nad Labem. Kaple sv. andělů strážných v Prostředním Žlebu patří mezi téměř zapomenuté sakrální stavby Děčínska. Byla postavená z iniciativy a péči místních obyvatel na začátku 20. století. Slavnost vysvěcení kaple se konala 16. června 1907. Její zasvěcení andělům strážným souvisí s příhodou, která se ve vsi udála 6. září 1905. Sotva dvouletá Anna Duschková tehdy vypadla z okna domu, aniž by utrpěla vážné zranění. Na památku této události rozhodl výbor pro postavení kaple jednohlasně, že patronem právě budované obecní kapličky bude sv. anděl strážný (der heilige Schutzengel). V kapli se nacházela socha anděla strážného, která se do dnešních dnů bohužel nedochovala stejně jako většina původní výbavy. Zachoval se ale obraz s motivem anděla, jak bdí nad dítětem na kraji skály. Snad se jedná o obraz, který do kaple věnovala kdysi rodina Duschkových. Stavba je v současné době v majetku města Děčína. Na konci roku 2009 vzniklo Občanské sdružení pro obnovu kaple andělů strážných v Prostředním Žlebu, jehož založení se ujal nedávno se do Prostředního Žlebu přistěhovavší MUDr. Pavel Kozlík a několik místních a přespolečných patriotů. V letošním roce získal spolek kapličku od města do pronájmu s cílem dát postupně stavbu do pořádku tak, aby mohla být opět srdcem obce, jako tomu bývalo před léty.

Až půjdete někdy kolem kapličky v Prostředním Žlebu, zastavte se a vzpomeňte na svého anděla strážného, který při vás jistě již mnohokrát stál, když jste se ocitli v nebezpečí.

Otto Chmelík

S křížem krajem povodní aneb podzimní Diecézko

Je začátek října a já vyrážím, jako za starých časů na Diecézko. Původně jsem měl jet ještě s někým autem, ale dotyčný si to rozmyslel. No tak jsem jel sám, přece nejsem žádný vořezávátko, aspoň si to víc užiji.

Nejdřív si zjistím kam a v kolik vyrazím, pak už jen tradáááá. Vyrážím o půl šesté ráno směr sever a na Liberec. Přestože nemám sebou žádné zavazadlo, jako by se mi lepila smůla na paty, což se projevilo tak, že mi nejdřív ujel autobus do Děčína a že dál z Děčína byla výluka na trati, vlak do Liberce nabíral zpoždění což se mi vůbec, ale vůbec nehodilo. Naštěstí si ve vlaku přisedám ke třem děvčatům, z kterých se vyklubou učitelky. A celou cestu mě baví svýma historkami z kantor-ského a manželského života. No zkrátka takové veselé historky Viktorky Břišní. Po příjezdu do Liberce jsem chtěl dojít ještě na faru, ale než jsem tam došel, potkal jsem účastníky, tak se vracím s nimi na nádraží a vyrážíme směr Raspenava - Frýdlant - Heřmanice. Čeká nás takové netradiční putovní Diecézko s křížem na bedrech. Z vlaku vystupujeme v Raspenavě a jdeme společně do místního kostela, kde oficiálně Diecézko začíná. Připomínáme si povodně, jak to bylo strašné. Přišli mezi nás nejen místní, ale i starosta Hejnic a Raspenavy, aby se s námi podělili o zážitky. Mně se nejvíc vybaví historka starosty Raspenavy a jedné místní svatbě, při které si ženich s nevěstou na místní radnici po kolena ve vodě stihli říct své ANO. Mně se v té chvíli, když to starosta vyprávěl, vybavila písnička od Mládky: **BUDEME MÍT VZPOMÍNKY NA SVATEBNÍ HOLÍNKY, JOJ TO JE SOBAŠ.**

Po historkách a rozloučení s místními jsme se i s křížem vydali na cestu Raspenava - Frýdlant - Heřmanice. Cestou jsme procházeli kolem poničených domů, potoků a lidí, kteří se ptali: „Co je tohle za procesí a co to znamená?“ Když se dověděli o co jde, tak byli rádi a děkovali nám. No to víte, každá takováto účast potěší. Navíc bylo pěkné počasí a tak bylo možné kochat se krásnou přírodou, popovídat si s přáteli a seznámit s novými lidmi, navázat nová přátelství, jít ke zpovědi nebo jen tak rozjímát a procházet krajinou a mlčet.

Za Frýdlantem jsme se zastavili na jedné takové louce, na které jsme se posilnili, jak duchovně tak fyzicky. Fyzicky chlebem, paštikou a vodou, no a duchovně modlitbou a rozjímáním o smyslu růžence. Dozvěděli jsme se, že je to vlastně moderní modlitba. Modernější modlitba než nějaká mantra. Cestou jsme si tuto modlitbu připomněli tím, že jsme se rozdělili do čtyř skupin a každá ta skupina se pomodlila jeden růženec.

Po příchodu do Heřmanic nás přivítal u místního hřbitova starosta Heřmanic a místní občané. Hned poté byl vztyčen námi přinesený kříž a vysvěcen. Též byl požehnán místní kříž a hřbitov. Poté nás místní a starosta pozvali na povodňovou polévku a koláče.

Nakonec jsme se s nimi rozloučili s tím, že se uvidíme večer na plesu. No prozatím nás čekala cesta do Frýdlantu na mši s Otcem biskupem Baxantem. Mě ovšem čekala cesta domů, takže jsem nebyl ani na mši ani na plesu.

Závěrem chci říct: „Važme si všeho, co je nám dáno, nikdy nevíme, zda o to nepřijdeme.“

Jerry

Okénko do knihovny

autor: P. Martin Holík
název: Vyznání dobrých skutků
z obsahu: Zpravodaj Radia Proglas č. 44

Co se v poslední době podařilo, co bylo radostného? Což nedostáváme každý den k tomu, abychom udělali něco dobrého, někoho potěšili, někomu pomohli?

Zprostředkoval jsem smíření ve svátosti smíření několika dětem, které se takto zpovídaly podruhé v životě. - Udělal jsem si čas pro smutnou staříčkou paní po ztrátě manžela. - Na louce v kempu jsem při hudebním festivalu prožil mši svatou s lidmi, kteří přesně věděli, proč tam jsou. Mezi nimi stáli i koňáci se třemi koňmi! - Procházel jsem hypermarketem a nic jsem si nekoupil! - Prožil jsem tábor s 63 malými dětmi, které se dál a dál dožadovaly čtení o princí Jiřím a draku Ajaxovi a já nevěděl, jak je nezklamat, když je už knížka dočtená! - Neposchly mi doma květiny, ačkoli je dva týdny nikdo nezaléval. - Od jedněch sourozenců jsem slyšel asi pět výborných, slušných vtipů. Škoda, že na ně nemám paměť. - S kamarádem, se kterým máme společné melodické a rytmické cítění, nám to na kytary šlo u táborového ohně „jedna báseň“. - Stihnul jsem po šílené cestě po dálnici začátek svatby! - S chutí jsem za dvacet let podesáté přečetl knihu *Jak se hraje na dveře*. - Na Internetu jsem šťastně našel citát z Citadely pana Exupéryho pro parte zemřelého strýčka: *Až budeš, Pane, svázat do stodoly...* - Jo, koupil jsem si dvoje boty, samotatně, já, muž. - A vynesl jsem si odpadkový koš a vysál koberec, smetl pavučiny. - V časové tísní jsem asi třikrát z dvaceti případů nebyl protivný! - Rozdal jsem spoustu knížeček *Pane, ať slyším!* s tím, že se jich potřebuji zbavit. - Setkal jsem se s jednou moc vzácnou paní. - Předal jsem textaři a písničkáři cenu *Za krásu slova*. - Dostal jsem pochvalu od pětiletého dítěte: „Tys nám četl ze všech nejlíp.“ - Dokázal jsem se dobře rozhodnout v obtížném případě. - Měl jsem radost ze vstřícnosti řidiče vedle jedoucího auta. - Našel a oživil jsem jednu svoji starou písničku. - Podařilo se mi vyfešákovat webové stránky, natočit tábormíky i kamerkou v mobilu a udělat tak radost jejich rodičům a tetičkám. - Když mi zavěli v prodejně, dostal jsem darem mešní víno ze skříně pana ředitele jistého nakladatelství - už vím, kam chodit...

Je to docela fajn přemýšlení, milí čtenáři, zkuste si to taky. Ubude tak času nad přemýšlením o křivdách a jiných nepěknostech na nás našimi bližními páchaných, což nám, žel, tak snadno jde. Je proto důležité pamatovat si to dobré a radostné, ve kterém máme podíl. Proglas vám v takovém rozpomínání třeba nějakým pořadem nebo písni nebo skladbou, kterou máte rádi, pomůže.

vybrala M. J.

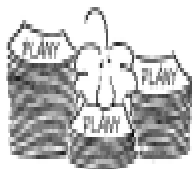

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva ze 7. zasedání Farní rady ze dne 10. listopadu 2010

Program jednání:

- **Změna**

Farní rada schválila změnu stavebního technika pro práce na kostelech v Javorech a v Dolním Žlebu.

- **Ekumenické setkání**

Dne 7. listopadu v 16:30 se na Mariánské louce uskutečnil ekumenické setkání církví.

- **Charita ve farnosti**

Diskuse a zamýšlení nad situací ve městě a farnosti z hlediska charity. Toto téma bude pokračovat.

zapsala Eva Pohořelá

Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 14. listopadu 2010 v 18:45 (po večerní mši svaté).

Kontaktujte členy FR - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Jiří Málek	místopředseda
Eva Pohořelá	zapisovatelka
Otto Chmelík	člen
Antonín Musil	člen
Jaroslava Škodová	člen
Miloš Vavříčka	člen

- Pan učitel se ptá malého Jiříka: „Viděl jsi už datla?“ „Ano, doma v televizi.“ „A co v lese?“ „My televizi do lesa nenosíme.“
- Paní učitelka vysvětluje rozdíl mezi nehodou a neštěstím. „Může mi někdo z žáků říci nějaký příklad?“ „Prosím, když ztratím žákajdu, je to nehoda a když ji tatínek najde, je to neštěstí.“
- Paní učitelka jde s třídou na vlastivědnou procházku lesem. Tu uvidí ohryzaný stromek a ptá se: „Můžete mi říci, kdo tohle udělal?“ „To my ne, to byl určitě někdo z běčka.“

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2010	7. listopadu	5. prosince
-----------------	---------------------	-------------

vlakové spojení:

(cena 20 / 15 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	13:00	15:00	16:45	Dolní Žleb	14:09	16:09	17:03	18:09
Čertova Voda	13:09	15:09	16:54	Čertova Voda	14:15	16:15	17:08	18:15
Dolní Žleb	13:15	15:15	17:00	Děčín hl. nádr.	14:24	16:24	17:18	18:24

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2010	Sbírký		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	19 304 Kč	2 036 Kč	12 873 Kč	Na pomoc Haiti
			2 150 Kč	Na katolické školy
Únor	7 038 Kč	1 447 Kč	2 636 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	7 234 Kč	1 773 Kč	2 950 Kč	Na pojištění
Duben	9 358 Kč	1 914 Kč	594 Kč	Na Svatou zemi
Květen	6 290 Kč	2 642 Kč	0 Kč	
Červen	7 277 Kč	1 658 Kč	2 200 Kč	Na bohoslovce
Červenec	5 192 Kč	1 013 Kč	0 Kč	
Srpen	7 373 Kč	2 138 Kč	0 Kč	
Září	7 555 Kč	1 249 Kč	1 608 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
			0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	76 621 Kč	15 870 Kč	25 011 Kč	

- V parku sedí pán a čte si noviny. Vedle něj sedí pes a něco si zapisuje do sešitku. Kolemjdoucí se zastaví a říká: „No to je úžasné! Ten váš pes by z fleku mohl být hvězdou v Hollywoodu.“ „Já mu to říkám pořád, ale on furt že ne, že chce být účetní.“
- „Říkáte, že vám utekl pes? A jak vypadal?“ „Středně velký, hnědý a když na něj zavoláte: Pojď sem Broku, a on nejde, tak je to on.“

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

z toho, co se podařilo zjistit...

- ☞ **Slavnost všech svatých** – 1. listopadu 2010 - Slavnost všech svatých, mše svatě u nás budou v 7:00 a 18:00.
- ☞ **Památka věrných zemřelých** – 2. listopadu 2010 - Památka věrných zemřelých. Mše svatě u nás budou v 7:00 a 18:00, v Jílovém v 16:45.
- ☞ **Setkání na hřbitovech** – Děčín: Škrabky v 15:00 u hlavního kříže, Folknáře v 15:00 u kříže. Jílové: U kříže v 16:00.
- ☞ **Zimní režim mši svatých** – Od čtvrtka 4. listopadu 2010 budou v našem kostele večerní mše svatě začínat v 17:00.
- ☞ **Křeslo pro hosta** – 4. listopadu 2010 v 19:00 máme možnost na faře v DC IV se opět setkat s hostem. MUDr. Pavel Kozlík bude vyprávět o putování ve Svaté zemi.
- ☞ **Ekumenické setkání** – 7. listopadu 2010 v 16:30 se na Mariánské louce pod děčínským zámekem uskuteční ekumenické setkání církví.
- ☞ **Tyto a další informace** – na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky!

Biblický koutek

44. část

Ráj. Tímto slovem se překládá hebrejský výraz gan (zahradu), místo, ve kterém se Adam a Eva těšili z Božího přátelství. Nový zákon používá jiná slova pro označení tohoto stavu: království nebeské, zaslíbená země, svatý chrám, nový Jeruzalém, věčná hostina.

Pravice a levice. V symbolickém jazyce označuje pravice dobrotu, je to ruka, kterou se svolává požehnání, z této strany přichází spása. Levice je naproti tomu pozicí špatnosti, rukou používanou k vyhánění démonů, stranou, která přitahuje špatné věci.

Pro mne jste udělali. Ježíš se vytrvale stavěl do pozice těch nejhudších: tam, kde je hlad, žízeň, vystěhovalectví, nahota, nemoc, věznění. Tam všude na sebe bere podobu této chudoby a vyzývá učedníky, aby se učili ho v ní rozpoznat.

(pokračování příště)

z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.

- „Stalo se něco?“ ptá se policista ženy ležící na ulici. „Ale ne, já tu držím manželovi místo na zaparkování.“

Termíny měsíčních setkání chlapů ze severu

Datum	Místo	Zajištění místa	Zajištění progr.	Příprava
18. 11. 2010	Bohušovice	Kosatka	Michal S.	Římanům 8
16. 12. 2010	Krupka	František	František	Vánoční besídka
20. 01. 2011	Bohušovice	Kosatka		Římanům 9
17. 02. 2011	Trmice	Petr Novotný		Římanům 10
17. 03. 2011	Krupka	František		Římanům 11
14. 04. 2011	Teplice	Milan Pekárek		Římanům 12
19. 05. 2011	Bohušovice	Kosatka		Římanům 13
16. 06. 2011	Trmice	Petr Novotný		Římanům 14
15. 09. 2011	Trmice	Petr Novotný		Římanům 15
20. 10. 2011	Teplice	Milan Pekárek		Římanům 16
17. 11. 2011	Bohušovice	Kosatka		Římanům 16
15. 12. 2011	Krupka	František		Vánoční besídka

Promluva Svatého otce

Slova papeže Benedikta XVI., jimiž zhodnotil svou návštěvu v České republice v projevu k římské kurii v prosinci loňského roku.

„Chtěl bych říci slovo díky a radosti k mé cestě do České republiky. Předtím jsem byl stále upozorňován, že je to země s většinou agnostiků a ateistů, ve které jsou křesťané nyní jen menšinou. Tím radostnější bylo překvapení, že jsem byl všude obkloповán velkou srdečností a přátelstvím; že velké bohoslužby byly slaveny v radostné atmosféře víry; že v prostředí univerzit a kultury nacházelo mé slovo živou pozornost; že se státní autority se mnou setkávaly velmi přátelsky a dělaly všechno pro to, aby pomáhaly úspěchu návštěvy. Teď bych byl v pokušení říci něco o kráse té země a velkolepých svědectvích křesťanské kultury, která teprve činí tuto krásu dokonalou. Především však považuji za důležité, že nám, věřícím, musí ležet na srdci i lidé, kteří se považují za agnostiky nebo ateisty. Kdybychom mluvili o nové evangelizaci, možná by se toho tito lidé zalekli. Nechtějí se považovat za předmět misie a vzdát se své svobody myšlení a chtění. Ale otázka po Bohu zůstává přece jen přítomná i pro ně, i když nejsou s to věřit v konkrétní způsob jeho pozornosti k námi. V Paříži jsem mluvil o hledání Boha jako o základním podnětu, z něhož se zrodilo západní mnišstvo a s ním západní kultura. Prvním krokem evangelizace musí být pokus udržovat toto hledání v bdělosti; usilovat o to, aby člověk neodsunul stranou otázku po Bohu jako podstatnou otázku své existence, aby přijal tu otázku a nostalgii, která se v ní skrývá. Tu mi napadá slovo, které Ježíš citoval z proroka Izaiáše: že jeruzalémský chrám má být domem modlitby pro všechny národy (Iz 56, 7; Mk 11, 17). Myslel přitom na takzvané nádvoří pohanů, které očistil od profánního obchodování, aby zde byl volný prostor pro národy, které se zde chtějí modlit k jedinému Bohu, i když nebyly s to pochopit tajemství, kterému sloužil vnitřní prostor chrámu. Šlo o prostor modlitby pro všechny národy – přitom se myslelo na lidi, kteří Boha znají takřka jenom z dálky; kteří nejsou spokojeni se svými bohy, obřady a mýty; kteří touží po tom, co je čisté a velké, i když Bůh pro ně zůstává neznámým Bohem (Sk 17, 23). Měli mít možnost modlit se k neznámé-

mu Bohu, a tak přeče jenom být ve spojení s pravým Bohem, i když v rozličné temnotě. Myslím, že církev musí i dnes otevřít nějaký takový způsob „nádvoří pohanů“, kde by se lidé mohli připojit k Bohu, aniž by ho znali a dříve než by našli přístup k jeho tajemství, jemuž slouží vnitřní život církve. K dialogu mezi náboženstvími musí dnes především přistupovat dialog s těmi, kterým je náboženství cizí, kterým je Bůh neznámý, a přesto by nechtěli zůstat prostě bez Boha; přeče by se k němu rádi přiblížili aspoň jako Neznámému.“

Benedikt XVI. k Římské kurii 21. prosince 2009

Světové dny mládeže 2011 - Madrid

Modlitba za Světové dny mládeže v Madridu

Příteli a Pane náš, Ježíši Kriste,

jak jsi veliký!

Svámi slovy a činy jsi nám zjevil,

kdo je Bůh, tvůj Otec a Otec nás všech,

a kdo jsi ty: náš Spasitel.

Voláš nás, abychom byli s tebou.

Chceme tě následovat kamkoliv půjdeš.

Vzdáváme ti díky za tvé vtělení;

jsi Věčný Syn Boha,

ale ponížil ses a stal ses člověkem.

Vzdáváme ti díky za tvou smrt a zmrtvýchvstání;

byl jsi poslušný vůli svého Otce až do konce,

a proto jsi Pán všech a všeho.

Vzdáváme ti díky, protože v Eucharistii jsi zůstal s námi;

tvá Přítomnost, tvá Oběť, tvá Hostina

nás vždy zvou, abychom byli spojeni s tebou.

Voláš nás, abychom s tebou spolupracovali.

Chceme jít tam, kam nás pošleš

zvěstovat tvoje Jméno,

uzdravovat ve tvém Jménu,

doprovázet naše bratry k tobě.

Dej nám svého Svatého Ducha, aby nás osvětil a posílil.

Panna Maria, Matka, kterou jsi nám dal na kříži,

nás stále povzbuzuje, abychom dělali, cokoliv nám řekneš.

Ty jsi život.

Ať naše mysl, naše láska a naše skutky jsou v tobě zakořeněny!

Ty jsi naše skála.

Ať víra v tebe je pevným základem celého našeho života!

Prosíme tě za papeže Benedikta XVI.,

za biskupy

a za všechny, kteří připravují Světové dny mládeže v Madridu.

Prosíme tě za naše rodiny a přátele,

a zvláště za mladé lidi,

aby tě poznali při tomto setkání

díky radostnému a pevnému svědectví víry.

Víkend pro ženy podzim 2010

Milé ženy, posílám pozvání na neobvyklý a výjimečný víkend, který je pořádán na přání mnohých z vás. Program vyžaduje mít svůj vlastní nástroj (buben). Můžete si jej vypůjčit od mužů, mnoho jich bubny vlastní. Abyste si zahrály, je lepší mít buben větší, alespoň 25 cm.

Kdy: 12. - 14. listopadu 2010; kde: Mezinárodní centrum duchovní obnovy Hejnice, Klášterní 1. Příjezd: 12. listopadu cca v 18 hodin (v 19 hodin je večeře). Ukončení 14. listopadu po obědě. Téma: Mgr. Petr JANDA - Malá škola bubnování (člen brněnské filharmonie). Popis cesty: Autem, autobusem: z Liberce směrem na Frýdlant (silnice I/13) do Mníšku, kde odbočíte směrem na Raspenavu (silnice III/290 04) a odtud do Hejnic (silnice II/290). Vlákem: z Liberce směrem na Frýdlant (trať 037), v Raspenavě přestoupit do Hejnic (trať 038). Ubytování dvojlůžkové pokoje s vlastním sociálním zařízením; stravování 3 krát denně – plná penze, kuchyně skvělá. Účast se předpokládá na celém víkendu. Ceny: 1 000 Kč / celý pobyt i se stravou. Sobotní večeře - grilované selátko, které nám s láskou připraví naši chlapi ze severu :-). Tento pobyt je dotován z 50%. Účastnické poplatky uhradte, prosím, v hotovosti na místě konání. Podmínka účasti je přihláška, účast na celém víkendu a BUBEN.

Přihlášky se všemi vyplněnými údaji zasílejte nejpozději do 8. listopadu 2010 na adresu: Iva Růžičková, Husitská 128/32, 417 41 Krupka nebo e-mail: ruzickova@centrumprorodinu.cz. Informace: tel.: +420 731 158 924, 417 852 315; web: <http://www.centrumprorodinu.cz/>.

Volební neúspěch KDU-ČSL jako šance pro vnímání politiky mezi křesťany

Pokusím se v tomto příspěvku vysvětlit, proč si myslím, že neúspěch KDU-ČSL ve volbách může být velikou šancí pro vnímání politiky mezi křesťany, a jak by k tomu mohlo dojít. Předem říkám, že tento příspěvek není o politice KDU-ČSL a de facto se této strany vůbec netýká. Tento příspěvek je o jejím elektorátu, o vnímání politiky mezi křesťany, které jsem potkal. A je to také můj názor, co dělat dál. Je to shrnutí mých zkušeností z různých míst, vyjádření pocitů. Bohužel mě ale různá setkání stále znovu přesvědčují, že má smysl se těmito pocity zabývat.

Domnívám se, že mnoho křesťanů vnímá politiku z několika úhlů pohledu. Tyto pohledy nemusí být vzájemně disjunktní. Je klidně možné, že najdete jejich kombinace.

1. Politika je něco, čemu se vyhýbají, do společnosti to nepatří, nemluví se o tom. Na společnost se hraje na kytaru a nadšeně se řeší zbožné věci, v kostele se přednáší o Panně Marii, útlaku církve za komunismu, druhém vatikánském koncilu, křesťanském umění atd. Spokojeně si žijí ve svém ghettu explicitní víry, kam (nejen) politika nepatří, a o svět se prakticky nezajímají.
2. Politika jako něco, o čem se nemluví, protože bychom se pohádali a museli argumentovat a vzdělávat se.
3. Politika vnímaná skrze otázky bioetiky, zákazy potratů, podporu rodiny, slova o morálce, etice a korupci. Kolem ale není prakticky nic. Stále znovu dokola se řeší otázky podpory rodin, stále znovu se řeší potraty, mluví se o křesťanských hodnotách, morálce, duchovním základu západní civilizace – a kolem není nic. Nemluví se o zahraniční politice, o hospodářské politice, o energetice, dopravě, armádě, duchodové reformě, ekologii, ... Tato témata prakticky neexistují, pokud o nich někdo začne, nechápu, proč by se to vlastně mělo řešit.
4. Politika chápaná jako „služba lidem“ – ovšem ve velmi negativním smyslu jako naslouchání hlasu ulice, populismus bez logiky a otázek po tom, zda je to technicky, ekonomicky a vojensky reálné. Když vláda ČSSD v době rekordního růstu dělala rekordní deficit rozpočtu, byl jsem v naší farnosti odmítnut, když jsem to kritizoval. Vždyť je to přeci pro lidi! (Rozumějte na sociální programy). Když jsem podporoval jadernou energetiku, byl jsem odmítnut, protože lidé se jí bojí a jí nechtějí. Nepomohla technická argumentace. Smělo se naslouchat obavám lidí, ale už se nesmělo na ně reagovat a vysvětlovat jim, že jejich obavy jsou zbytečné, že jinak to nejde atd. „Lidi to chtějí (či nechtějí)“ bylo nejvyšší heslo, proti němuž nebylo odvolání. Bylo aplikováno téměř všude s výjimkou několika témat jako rozvody, potraty, eutanazie.
5. Přebývání ve světě vznešených idejí, kde si dotyční naprosto nekladou otázky po tom, jak se to technicky zrealizuje, kdo to zaplatí, jaké to bude mít makroekonomické dopady, zda je to vojensky reálné, ...
6. Veliká hrůza ze svobody a odpovědnosti. Nejlépe vše zregulovat ve jménu chudých, aby snad náhodou někdo nenarazil, aby ve světě nebyla žádná rizika a žádná nebezpečí. Slyšel jsem např. mnoho slov o nutnosti regulovat bankovní půjčky a uzavírání smluv, ale byl jsem za naprosté vyvrhela, když jsem si

dovolil říci, že pokud někdo smlouvu nečetl, ať se nediví, a trval na tom, že normální je smlouvy před podpisem číst a pokud nerozumím, vzít si právníka či nepodepsat. Opravdu jsem slyšel obrovské množství slov o potřebě regulace toho či onoho, ale prakticky jsem nepotkal lidi, kteří by mluvili o potřebě vzdělávat lidi a učit se chápat svět, ve kterém žijeme.

7. Jednoduchý antiamerikanismus a antikapitalismus. Nejmenovaný kněz se vyjádřil, že proč mi vadí, že Severní Korea dělá jadernou bombu, vždyť se přeci musí bránit těm zlým Američanům. (Od té doby ji již 2x úspěšně otestovali a pokračují v raketovém programu). Podle mě toto vychází z určitého naštvání na vlastní civilizaci, z níž se, myslím, řada křesťanů vnitřně odstěhovala do idealizované minulosti či idealizovaného třetího světa, a teď jen přehnaně vidí chyby tohoto světa.
8. Jen velmi málo lidí, které jsem potkal, bylo ochotných o politice mluvit, mělo alespoň základní faktické povědomí, bylo ochotných řešit otázky typu kdo to zaplatí a bavit se o skutečných ekonomických teoriích a netrpěli úlety typu dotyčného kněze či konspiračními teoriemi.

Co to má společného s KDU-ČSL? Pro řadu takových křesťanů byla KDU tou velmi jednoduchou a až příliš samozřejmou volbou, odpovědí na to, koho volit, aniž by museli přemýšlet a skutečně se vzdělávat.

Příznivcům bioetiky nabídla boj proti potratům a eutanázii, aniž by museli přemýšlet o tom, že existují i další témata, a klást si otázku, zda náhodou obecné posilování odpovědnosti za svůj život nepovede k lepším výsledkům než explicitní zákaz těchto věcí. Mám dojem, že na mnoho křesťanů působí otázky bioetiky jako červený hadr na býka nebo sladká voda na vosy: okamžitě naprosto zapomenou na vše ostatní a jdou se prát za tyto otázky. Jenže kolem zeje prázdnota. Bioetika je něco jako katolický Stalingrad: velická a důležitá bitva, možná i rozhodující, která váže obrovské síly. Jenže ani Rudá armáda nevrhla všechny síly ke Stalingradu, ale bránila se na celé frontě. A to je něco, u čeho se bojím, že jsme zapomněli. Stále dokolečka řešíme potraty, eutanazii a podporu rodiny, ale kolem není nic. Vystavujeme se tak velikému riziku, že nám ujede vlak ve věcech ostatních. Je dobře, že řešíme bioetiku, ale je třeba řešit i další věci.

Mnoha křesťanům nabídla KDU slovo „křesťanská“ v názvu, aniž by museli přemýšlet o tom, co to křesťanská politika vlastně znamená a jaká má být. Slova o křesťanství, nauce církve, morálních a křesťanských hodnotách jsou pro ně krásným lákadlem a dál přemýšlet nemusí.

Mnoha křesťanům, myslím, nabídla i určité ghetto. Nemuseli přemýšlet o tom, že křesťané jsou i v dalších stranách. Mohli se semknout do malého stádečka kolem své pevnosti a nemuseli jít do světa, nemuseli se zabývat tím ostatním.

Nic z toho teď není. KDU-ČSL zmizela z Poslanecké sněmovny. Samozřejmě jistota a pevnost uprostřed ghetta, kolem níž byli mnozí semknuti, zmizela prakticky přes noc. Co dál? Odpověď se snadno řekne: Vyjít z ghetta.

1. Udělat si čas na to, abychom ve společenstvích o politice, historii, ekonomii, energetice, dopravě atd. diskutovali. Všechny tyto věci do křesťanství a společenství patří a měli bychom je vážně řešit. Jako jednoduchý test hrou si můžete vzít mapu světa a figurku z „Člověče, nezlob se“. Figurku můžete posou-

vat mezi hlavními městy různých států dle hodů kostkou a pak můžete vzpomínat, co o dané zemi víte. Jaké má dary, jaké má potřeby? Co vyrábí, co se tam těží, kolik má obyvatel, jakou mají životní úroveň, co té zemi hrozí, kde bychom se za ní měli modlit? Hrozí jim sucho, neúroda, války, ropné skvrny, otřesy na burzách? Co se o nich právě píše ve zprávách? A pak se za ty země modlit. To se netýká jen třetího světa, ale i Západu. Svět potřebuje naši modlitbu.

2. Modlit se za potřeby světa. Modlit se kurz koruny vůči dolaru, za burzovní indexy, za firmy, v nichž pracujeme. Mluvit ve společenstvích o naší práci. Ne jen „Měl jsem se dobře,“ ale o tom, co opravdu děláte, jaká je náplň vaší práce, k čemu to, co je na tom zajímavé. Dát si práci s tím, abychom porozuměli číslicům ve Financial Times a Wall Street Journalu, věděli, co znamenají pro náš život, a pak se za tato číslíčka modlit. Ta číslíčka nejsou našimi nepřáteli. Jsou prostě jen jazykem, kterým svět okolo nás vyjadřuje velkou část svého fungování.
3. Děkovat. Slyšel jsem jen velmi málo díky za dary naší civilizace. Možná to bude překvapení, ale Západ je požehnaný. Měli bychom za to děkovat. Děkovat za antibiotika, elektřinu, pevné domy, hygienu, Internet, lety na Měsíc, krásu fyziky, hudbu, obrazy a tisíce dalších věcí. Děkovat za ně Bohu, ale také lidem, kteří je dělají, kteří nám je svojí prací dávají. Je pěkné se bavit o tom, jak sestry Matky Terezy dávají jídlo a léky chudým – ale je NAPROSTO nezbytné také děkovat zemědělcům, kteří to jídlo vypěstovali. Je NAPROSTO nezbytné děkovat vědcům, kteří vynalezli ty léky. Je NAPROSTO nezbytné děkovat těm, kdo ty léky vyrábějí, těm, kdo je přivezli, kdo je prodávají, kdo v lékárnách dělají účetnictví, ... Nejde jen o jídlo a léky. Nedostatek děkování naprosto zásadně zbavuje naši víru důvěryhodnosti.
4. Vzdělávat se. Nejen v církevních dokumentech a teologii, ale také v dalších oborech. Začít číst také knihy o historii různých zemí, o ekonomii atd. Přemýšlet nejen o encyklikách a výzvách k sociálnosti, ale také o tom, co říkají pánové jako Smith, Hayek, Friedman, Mises, Keynes a další. Církev zoufale potřebuje odborníky. Nejen odborníky na biblistiku, ale také odborníky třeba na tu energetiku nebo dopravní politiku. Jinak těžko můžeme dělat křesťanskou politiku.
5. Začít řešit i další otázky, nejen rodinu a bioetiku.
6. Vnímat, že křesťané nejsou jen v KDU-ČSL.

Měli jsme dvacet let na to, abychom se z okrajové pozice, kam nás komunisté dotlačili, rozptýlili po světě a jako kvas prošli do různých stran, objevili se na různých místech, starali se o nejrůznější věci a potřeby tohoto světa. Měli jsme dvacet let na to, abychom se vzdělávali v tom, čemu věříme, zkoumali svět, stávali se odborníky, studovali ekonomické teorie, učili se modlit a číst ve Wall Street Journalu velkou část potřeb světa. Bojím se, že mnozí se místo toho semkli okolo pevnosti zvané KDU-ČSL, uzavřeli se do ghetta tisíckrát opakované explicitní víry a na vztah ke světu rezignovali.

Snad by nás tedy měla prohra naší pevnosti vybudit: **POJĎME DO SVĚTA**, jehož máme být solí a světlem, za nějž se máme modlit a který máme milovat tak, jako ho miloval Bůh (viz. Jan 3, 16 – Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jedi-

ného Syna ...).Ne milovat ve smyslu prostopášnosti, ale milovat ve smyslu vidět jeho krásu, vnímat jeho potřeby, mluvit s ním, obětovat se za něj atd.

Boleslav Vraný, <http://bovlk.signalv.cz/1005/volebni-neuspech-kdu-csl>, 31. 05. 2010

vybral R. S. (autor mi mluví ze srdce...)

Dušičkový koláč

Suroviny:

- 5 vajec
- 1 hrnek pískového cukru
- 8 lžic oleje
- 8 lžic vody
- 1,5 hrnku polohrubé mouky
- 1 prášek do pečiva
- 2 lžice kakaa

Puding:

- 4 hrnky mléka
- 2 pudinkové prášky s jahodovou nebo malinovou příchutí
- 6 lžiček pískového cukru
- 1 vanilkový cukr

Poleva:

- 2 kelímky zakysané smetany
- 2-3 lžice práškového cukru
- 2 balíčky vanilkového cukru.

Vše ušleháme.

Postup:

Do rozšlehaných bílků postupně přidáváme pískový cukr a ušleháme tuhý sníh. Postupně do něj přidáváme žloutky, olej a vodu s moukou a práškem do pečiva. Na vymazaný, hrubou moukou vysypaný plech vylijeme dvě třetiny těsta. Do zbylé třetiny vmícháme kakao a pomalu ho nerovnoměrně rozvrstvíme na světlé těsto. Nakonec lžící rovnoměrně rozložíme uvařený a vychladlý puding a dáme péct do mírně vyhřáté trouby. Upečený, ještě horký koláč polijeme polevou ze smetany. Vychladíme, nakrájíme, nabízíme, sníme.

převzato ze zpravodaje farnosti Poříčí nad Sázavou

Slavnosti a svátky

LITURGIE

1. 11. Slavnost Všech svatých
9. 11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky
21. 11. Slavnost Ježíše Krista Krále
30. 11. Svátek sv. Ondřeje, apoštola

Významné dny

13. 11. Mezinárodní den nevidomých
14. 11. Den Bible
17. 11. Mezinárodní den studentstva

Výroční dny biskupů

4. 11. Mons. Otčenášek svátek
Mons. Kajnek jmenován titul. biskupem (1992)
Mons. Herbst svátek
6. 11. Mons. Herbst narození (1943)
7. 11. Mons. Graubner převzetí arcidiecéze (1992)

14. 11. Mons. Esterka

narození (1935) - 75. výročí

22. 11. Mons. Baxant

biskupské svěcení (2008)

Setkávání

- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ 3. neděle v měsíci od 9:00 - latinská mše svatá
- ◆ 4. neděle v měsíci od 18:45 - setkání s promítáním
- ◆ každou neděli od 10:00 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každou středu od 20:00 na faře - filozofický kurz
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ 2. pátek v měsíci od 18:45 - křeslo pro hosta
- ◆ každý pátek od 14:00 do 14:50 na faře - nácvik scholy
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer
- ◆ 18. v měsíci v 18:00 - Obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		17:00 +/-
Středa	07:00	
Čtvrtek		17:00 +/-
Pátek		17:00 +/-
Sobota		15:00 Bynov ^{*/}

^{*/} Přes období zimního času jsou mše svaté v **pečovatelském domově, vždy od 15:00**

^{+/} Přes období zimního času jsou večerní mše svaté ve všední dny **od 17:00**

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:45	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	18:00	Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 28. 11. 2010, před 1. neděli v prosinci ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)